

det var blevet tilstrækkelig synet. Han forlangte nu, før der toges Bestemmelse, om Loftets Vedklædning skulde forandres eller ikke, at der skulde bestilles et Syn af Haandværksmestere, Tømmermestere og Muurmestere, til at afgive deres Skjøn om Loftes Bestaffenhed. Saaledes anerkjendte han Nødvendigheden af et dygtigt praktisk Syn. I store Byer, hvor saadanne Kirker ere beliggende, vil man ogsaa finde særdeles vigtige og indsigtsfulde Haandværksmestere, som Bygmesteren i Almindelighed slet ikke undseer sig ved at tage med paa Raad, dog kun med Hensyn til det Praktiske, ikke med Hensyn til det arkitektoniske Skjønne. Utsaa de fortrinlig vigtige Kirker, fra dem kan ingen Indvending hentes, da vi med Hensyn til dem udtrykkeligt ere komne Ministeren imøde, skjøndt det ogsaa ved disse vil være hensigtsmæssigt, at de Syn, der af Ministeriet bestemmes for dem, ikke blive aldeles forskjellige fra de sædvanlige. Hvad dernæst de smaa private Kirker angaaer, som Hospitalskirkerne, har Ministeren villet have dem undtagne, fordi de vare saa smaa, ligesom Domkirkerne, fordi de vare saa store; men jeg indseer dog aldeles ikke, hvorfor ikke en Hospitalskirke og en Kirke ved en Sindsygeanstalt skulde være underkastede et Syn, om de befandt sig i en passende Tilstand; hvorledes skulde der heri ligge noget Fornærmeligt for Hospitaldirectionen eller for Directionen for Sindsygeanstalten, at det Locale, som der var indrettet til Kirke, og hvorved der var ansat en Præst, blev underkastet et Syn, om det var i en saadan Stand, at Gudstjeneste deri kunde holdes? Hvad de andre Kirker angaaer, skulde det ogsaa ved dem være oversflødigt at have et aarligt Syn, naar de som Domainekirkerne vare underlagte Bygningsinspecteuren. Jeg kan med Hensyn hertil henholde mig til, hvad jeg har ytret med Hensyn til de fortrinlig vigtige Kirker, at Bygningsinspecteuren, Bygmesteren, selv udtrykkeligt anerkjender, at et Syn af Haandværkere vil være gavnligt; og derhos maa jeg bemærke, at i de indkomne Erklæringer angaaende denne Sag er der gjort opmærksom paa, at Domainekirkerne have slet intet Gavn haft af at have været undtagne fra det aarlige Syn. Endelig har den ærede Minister gjort opmærksom paa, at det vilde være en pas-

sende Belønning for dem, der særdeles vel havde vedligeholdt deres Kirker, at de bleve undtagne fra det aarlige Syn, men kun bleve et Syn underkastede hvert 5te Aar eller, som han sagde ved Sagens første Behandling, hvert 10de Aar. Jeg kan slet ikke indse for det Første, at det skulde være en passende Belønning; thi det aarlige Syn indeholder ikke alene en Underkjendelse for dem, som ikke passende have vedligeholdt deres Kirker, men det indeholder ogsaa en Anerkjendelse for dem, der have vedligeholdt dem godt, og vi have oftere seet, at i de offentlige Blade ere Resultaterne af Synene i saadanne Kirker, som vare holdte i en fortrinlig Stand, blevne indrykkede til Ære for de Kirkeiere, som der saa fuldstændig havde opfyldt deres Pligt. Men dertil kommer endnu en Omstændighed, som forekommer mig i meget høi Grad at maatte fraraade, at der tilstaaes Ministeriet denne Bemyndigelse til at fritage for Syn. Naar en saadan Bemyndigelse var tilstaaet Regjeringen, saa vilde der komme mange Begjæringer, og det ikke alene fra saadanne Mænd, som virkelig tilfredsstillende havde vedligeholdt deres Kirker, men ogsaa fra saadanne, som paastode, at de havde gjort det, nagtet det slet ikke var Tilfældet, og da kunde disse Mænd være af en saa stor Betydning, at ikke enhver Minister vilde have Kraft nok til at vise deres Forbringere tilbage. Naar saaledes f. Ex. Hs. Excellence Monarchiets Finantsminister forbrede, at nu skulde Fritagelsen anvendes paa Domainekirkerne, nu skulde man have den Tillid til Domainedirectionen, at der blev tilstrækkeligt sørget for disse Kirker, saa var det muligt, at ikke enhver Kirkeminister vilde have Kraft til at vise saadanne Forbringere tilbage, og saa vilde man komme til at give efter der, hvor man ikke burde have givet efter, just fordi denne Undtagelsesmagt var nedlagt i Loven. At indrømme Regjeringen denne Undtagelsesmagt er med det Samme at opmuntre Kirkeierne til at andrage paa, at denne Undtagelse bliver anvendt paa dem, og at opmuntre de høie Autoriteter, der have Kirker under deres Bestyrelse, til indtrængende at andrage paa, at denne Fritagelse, som i og for sig er lidet ønskelig, bliver dem tilbeel. Jeg troer derfor, at vi vilde komme den ærede